

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 651/2025-45

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Belicom, M. R. Štefánika 36, Martin, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/145/2024 (pôvodne vedenom Mestským súdom Bratislava IV od sp. zn. B3-61Cpr/8/2022) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/145/2024 (pôvodne vedenom Mestským súdom Bratislava IV od sp. zn. B3-61Cpr/8/2022) **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Správnemu súdu v Bratislave **p r i k a z u j e** v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/145/2024 konať bez zbytočných prieťahov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie **2 000 eur**, ktoré **j e** mu Správny súd v Bratislave **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Správny súd v Bratislave **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **385,84 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 2. apríla 2025 v elektronickej podobe bez autorizácie, listinne doplnenou 3. apríla 2025, domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), a to (i) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/145/2024 proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj „žalovaný“) o žalobe o určenie neplatnosti skončenia služobného pomeru a o náhradu mzdy podanej 26. augusta 2021 na Okresnom súde Bratislava III (pôvodne vedená pod sp. zn. 61Cpr/10/2021) a súčasne aj (ii) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17Sa/4/2024 proti žalovanému o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy podanej 8. apríla 2024. Žiada ústavný súd, aby prikázal správnenému súdu konať, a žiada primerané finančné zadostučinenie.

2. Na účely posúdenia dôvodnosti podanej ústavnej sťažnosti ústavný súd požiadal správny súd o zaslanie oboch súdnych spisov.

3. Zo spisu vedeného pred správnym súdom sp. zn. 1S/145/2024 ústavný súd zistil:

- 26. augusta 2021 sťažovateľ doručil žalobu o určenie neplatnosti skončenia služobného pracovného pomeru a o náhradu mzdy z 15. júla 2021 okresnému súdu, na ktorom bola vec vedená pod sp. zn. 61Cpr/10/2021,
- 20. apríla 2022 okresný súd prípisom postúpil vec Krajskému súdu v Bratislave z dôvodu, že spor nie je pracovnoprávnym sporom a vec bola ďalej vedená pred krajským súdom pod sp. zn. 1S/90/2022,
- 28. júna 2022 krajský súd vrátil prípisom z 2. júna 2022 spis okresnému súdu na odstránenie väd podania, aby bolo zrejmé nad akúkoľvek pochybnosť, čo je predmetom konania, keďže vo veci nie je možné rozlíšiť, či vec patrí do všeobecného alebo správneho súdnictva, vec bola ďalej vedená pred okresným súdom pod sp. zn. 61Cpr/8/2022,
- 2. augusta 2022 okresný súd uznesením č. k. 61Cpr/8/2022-37 vyzval sťažovateľa na doplnenie žaloby z 15. júla 2021,
- 2. decembra 2022 sťažovateľ žalobu doplnil,
- 1. júna 2023 nastala implementácia súdnej mapy a sťahovanie spisu na nástupnícky mestský súd,
- 14. mája 2024 mestský súd prípisom postúpil vec správnenému súdu ako príslušnému súdu pre nedostatok právomoci civilného súdu, vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 2S/51/2024,
- 5. júna 2024 správny súd uznesením č. k. 2S/51/2024-101 vyzval sťažovateľa na doplnenie žaloby,
- 8. júla 2024 bola doručená odpoveď sťažovateľa na uznesenie súdu, v ktorom zotrval na pôvodnej žalobe z 15. júla 2021,
- 7. augusta 2024 predsedníčka senátu 2S vrátila vec mestskému súdu prípisom z 24. júla 2024, pretože tento súd nedodrжал procesný postup v súlade s 18 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a vec správnenému súdu nepostúpil uznesením (ale len prípisom),
- 18. decembra 2024 bolo vydané uznesenie mestského súdu č. k. B3-61Cpr/8/2022-119 o postúpení veci správnenému súdu,
- žaloba sťažovateľa z 15. júla 2021 bola pridelená náhodným výberom senátu 1S a je aktuálne vedená pod sp. zn. 1S/145/2024,
- 20. júna 2025 uznesením č. k. 1S/145/2024-129 správny súd vyzval sťažovateľa, aby odstránil vady svojho podania z 15. júla 2021 pod hrozbou odmietnutia podania.

4. Zo spisu vedeného pred správnym súdom sp. zn. 17Sa/4/2024 ústavný súd zistil, že sťažovateľ podal 8. apríla 2024 žalobu pre dlhodobú nečinnosť žalovaného. Uznesením č. k. 17Sa/4/2024-18

z 21. októbra 2024 súd vyzval sťažovateľa na odstránenie väd žaloby, ktorú 29. októbra 2024 sťažovateľ doplnil. Správny súd 27. mája 2025 vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe.

5. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 651/2025-33 z 13. novembra 2025 prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v časti, v ktorej sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojich práv postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/145/2024. Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ vytýka postupu správneho súdu v napadnutom konaní to, že dosiaľ vo veci podania žaloby o určenie neplatnosti skončenia služobného pomeru a o náhradu mzdy (26. august 2021) nenariadil žiadne pojednávanie a ani vo veci nerozhodol. V konaní identifikuje zjavné obštrukcie súdu, jeho nečinnosť a najmä premiestňovanie jeho veci medzi súdmi.

III.

Vyjadrenie správneho súdu

7. Na výzvu ústavného súdu predsedníčka správneho súdu reagovala listom č. k. 1SprV/362/2025-14 doručeným ústavnému súdu 2. decembra 2025. K veci sa vyjadrila aj sudkyňa spravodajkyňa, ktorej bola vec v zmysle rozvrhu práce správneho súdu pridelená. Po chronologickom prehľade úkonov v napadnutom konaní z vyjadrenia správneho súdu vyplýva aj to, že uznesením správneho súdu z 26. novembra 2025 bola správna žaloba sťažovateľa odmietnutá.

7.1. V nadväznosti na správnym súdom uvedené informácie týkajúce sa aktuálneho stavu konania ústavný súd (postupom podľa § 60 ods. 2 zákona o ústavnom súde) ešte zistil, že uznesenie správneho súdu o odmietnutí správnej žaloby sťažovateľa (doručené účastníkom konania 28. novembra 2025) nie je v čase rozhodovania o ústavnej sťažnosti sťažovateľa právoplatné.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Predmetom konania pred ústavným súdom je posúdenie, či postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/145/2024, ako aj postupom civilného súdu v predchádzajúcich konaniach došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a k porušeniu práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Podstata námietok sťažovateľa je založená na tvrdení o nečinnosti súdu a obštrukciách spôsobených prehadzovaním si jeho veci, ktoré majú za následok vznik zbytočných prietahov.

IV.1. K aplikovateľnosti čl. 6 ods. 1 dohovoru:

9. Pokiaľ ide o aplikovateľnosť čl. 6 ods. 1 dohovoru na danú vec, ústavný súd si je vedomý záverov z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, že skutočnosť týkajúca sa sporu vedeného štátnym zamestnancom proti štátu sama osebe nebráni aplikovateľnosti čl. 6 dohovoru (m. m. III. ÚS 283/2024). Výnimka prichádza do úvahy len za súčasného splnenia dvoch

podmienok (prístup k súdu musí byť vylúčený už na základe vnútroštátneho práva a vylúčenie tohto prístupu musí spočívať na objektívnych dôvodoch súvisiacich so záujmom štátu). Slovenský právny poriadok možnosť súdneho preskúmania rozhodnutia žalovaného Ministerstva vnútra Slovenskej republiky nevyklučuje, čo v konečnom dôsledku zakladá aplikovateľnosť čl. 6 ods. 1 dohovoru na daný prípad.

IV.2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

10. Ústavný súd štandardne skúma porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

11. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci týkajúcej sa služobného pomeru sťažovateľa, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende súdov v rámci správneho súdnictva, preto dĺžka konania pred správnym súdom nebola závislá od skutkovej či právnej náročnosti prerokovávanej veci. Z hľadiska povahy veci ústavný súd považuje vec týkajúcu sa služobného pomeru sťažovateľa za privilegovanú, obzvlášť ak má pre neho priamy existenčný význam, obdobne ako veci týkajúce sa pracovno-právnych vzťahov. Uvedené okolnosti pripúšťajú chápanie zbytočných prietahov v prísnejšom meradle. V týchto sporoch by súd mal postupovať čo najefektívnejšie.

12. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu takú výraznú okolnosť, ktorá by mala byť zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prietahom.

13. Výrazný podiel na nepriaznivom stave vybavovania dotknutej veci má správny súd.

14. Z chronologického prehľadu procesných úkonov súdu možno vidieť schému opakovaného (i) postupovania veci medzi správnym súdom a civilným súdom a (ii) vyzývania sťažovateľa na doplnenie žaloby, čo indikuje, že vyriešenie otázky zaradenia do rozhodovania civilnej či správnej oblasti nemusí byť v aplikačnej praxi vždy jasné. V posudzovanej veci sa v dobe trvajúcej takmer 4 roky od podania žaloby (august 2021) vytvoril akýsi „súdny ping-pong“ medzi správnym a civilným súdom, a to bez akéhokoľvek meritórneho rozhodnutia či úkonu smerujúceho k takému rozhodnutiu. To, že správny a civilný súd „lavírovali“, pokiaľ ide o žalobu sťažovateľa, nemožno považovať za efektívny postup smerujúci k právoplatnému ukončeniu veci.

15. Uvedené skutočnosti vedú ústavný súd k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výrokovej časti nálezu).

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

16. Hoci z vyjadrenia správneho súdu k ústavnej sťažnosti vyplynuli priaznivé vyhliadky, najmä čo sa týka vydania rozhodnutia o žalobe sťažovateľa (v čase rozhodovania ústavného súdu ešte neprávoplatne), ústavný súd prihliadajúci na svoj záver o vzniku zbytočných prietahoch

z opatrnosti prikázal správne mu súdu konať bez zbytočných prieťahov podľa čl. 127 ods. 2 ústavy (bod 2 výrokovej časti nálezu).

17. Sťažovateľ sa domáhal aj primeraného finančného zadost'učinenia (300 000 eur). Cieľom tohto inštitútu je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany (IV. ÚS 210/04). Berúc do úvahy dĺžku napadnutého konania v trvaní takmer štyroch rokov, neefektívny postup súdu v privilegovanom konaní, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 3 ústavy priznal primerané finančné zadost'učinenie 2 000 eur (bod 3 výrokovej časti nálezu) a vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel (bod 5 výrokovej časti nálezu).

VI.

Trovy konania

18. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur. Sťažovateľovi priznal náhradu trov konania za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia), čo predstavuje celkom 385,84 eur.

19. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je správny súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu